

Ρούπελ 19-1-1919

Καλή μου αδελφή

Σ'απάντησα στην από 22-12-18 επιστολήν σου φαίνεται όμως λόγω της καταστροφής της Σιδηροδρομικής γραμμής θα ήργησεν να την λάβετε. Την πρωίαν σήμερον εμάθαμεν ότι το Σύν/μά μας θα έλθη εις τας Αθήνας να αποστρατευθή. Όλος ο κόσμος των φαντάρων χαίρεται γιατί άλλοι θα μάθουν τας Αθήνας τα οποίας εξ ακοής γνωρίζουν καθό πρόσφυγας και άλλοι θα τας επανίδουν αγκαλιάζοντες τας οικογενείας των και λοιπάς την αγάπη τους. (Δ) και εγώ θα ευτυχήσω να ευχαριστήσω την καλήν μου αδελφούλα Ηλέκτρα αυτοπροσώπως για την χρυσή της παρηγοριά που έσταλλε σε μένα τον άγνωστον αδελφόν της.

Είνε δύο η ώρα μετά το μεσονύκτιον εγύρισα από την επιθεώρησιν των σκοπών μου.

Είνε τρομερόν κρύο γιατί χιονίζει από χθές και ο Βορηάς συρίζει αγρίως.

Είνε μεγάλη σιωπή, και όλος ο τόπος κάτασπρος και μόνον οι στάμπες των σκοπών μαυρίζουν που και που, που φυλάνε το περίφανο Ρούπελ και από καιρού εις καιρόν ακούγεται κάποιο σιγοτραγούδημά τους για να ξενουστάξουν και για να δείχνουν στους Βουλγάρους που βρίσκονται περί τα 50 μέτρα μακράν μας πως είμεθα πάντοτε έτοιμοι.

Ξύλα έχομεν αρκετά και συνεπώς και καλή φωτιά αλλά ο βορηάς φυσά πολύ άγρια και όλος ο τόπος είνε παγωμένος αλλά συνηθίσαμε και καμιά εντύπωσιν δεν μας κάμνει καθώς είμεθα τυλιγμένοι στις κάππες μας και στα ρούχα μας τα μάλλινα.

Δεν βλέπομε πότε θα μπορέσωμε και 'μεις να σφίξωμε στα χέρια μας τα χέρια εκείνων που μας αγαπούν και μας εσκέπτοντο κατά τας ώρας του κινδύνου μας και της μοναξιάς μας.

Εγώ θα ήμουν ποιό ήσυχος στα βουνά, παρά στην παληά Ελλάδα, γιατί αφήνω και τον άλλον μου αδελφόν υπολοχαγόν ως φονευθέντα εις Σκρα.

Και έτσι τι θα είπω στην καϋμένην την μάνα μου που ύστερον από 4 παιδιά που είχε της έμεινον μόνον εγώ, γιατί τα δύο σκοτώθηκαν κατά τους 12-13 πολέμους και τ'άλλο τώρα; Δεν είνε γι'αυτήν καλλίτερον να μη 'δή ούτε μένα αφού θα της είμαι άγγελος κακών ειδήσεων και δακρύων;

Θα μπορέσω άραγε να συγκεντρώσω όλην της την αγάπην και να στερεύσω τα δάκρυστά της; Πως θα πέσω στην αγκαλιά της; Τι να της αποκριθώ στις ερωτήσεις της;

Ίσως καλή μου αδελφή σε κουράζω αλλά μη τυχόν με παρεξηγήσεις, γιατί σαν αδελφή μου σου λέγω τον πόνον μου, αφού ο θεός αδελφή δεν μου έδωσε και τους αδελφούς μου τους πήρε κοντά του και αφού και συ το δέχθης με ευχαρίστησιν να γείνης αδελφή ενός βασανισμένου παιδιού.

Είνα η ώρα να κάμω πάλιν επιθεώρησιν και παύω να σας γράφω ευχόμενος ύπνον ελαφρύν και γλυκά όνειρα.

Με πολλήν αγάπην αδελφικήν

Σας χαιρετώ

Αδελφός σας

Κ. Γκουρίκης

Αν/στής Πεζ.